

Jozef

door lijden tot heerlijkheid

Jozef

door lijden tot heerlijkheid

Hans van de Lagemaat

Schrijver: Hans van de Lagemaat

ISBN: 9789463425131

© Hans van de Lagemaat

Inhoud

Voorwoord	5
1. Alle dingen werken mede ten goede	6
2. Wat God bereid heeft.....	11
3. Zie, ik kom om Uw wil te doen, o God	16
4. Wie hoog wil bouwen	21
5. Bloed... ..	26
6. De Heere was met Jozef.....	34
7. Geloof.....	40
8. Gods tijd.....	44
9. De dromen van Farao.....	48
10. De uitlegging	53
11. Gods besluit.....	59
12. Een arm maar wijs jongeling.....	64
13. Boven bidden, boven denken.....	71
14. Manasse	75
15. Efraïm	80
16. Zeven jaren droogte.....	86
17. Vrede bij God	93
18. De broers van Jozef	99
19. Alle dingen tegen.....	107
20. Ik zal borg voor hem zijn	113
21. Geenszins.....	122

22. Opnieuw voor Jozef.....	127
23. Benjamin, de dief	136
24. Ik ben Jozef.....	142
25. Jozef en Epafroditus.....	149
26. Jozef leeft nog.....	153
27. Om Jozefs wil.....	159
28. Voor de Egyptenaren een gruwel.....	164
29. Geen brood.....	167
30. Honger.....	170
31. Aan het sterfbed van Jakob.....	179
32. Jakob zegent Efraïm en Manasse.....	186
33. Jakob zegent zijn eigen zonen	189
34. Na Jakobs dood	194
35. De dood van Jozef	198

Voorwoord

Een gesprek met een leerling uit mijn derde klas, nu al vele jaren geleden; dat is de aanleiding geweest tot dit boekje. Eerst zo maar een paar hoofdstukjes. Maar in de loop van de jaren groeiden deze overdenkingen over Jozef uit tot wat het nu is.

Veel mensen, jong en oud, liet ik de hoofdstukjes lezen en hun reacties spoorden me er uiteindelijk toe aan om het als een boek uit te geven.

Jongens en meisjes, voor jullie en met het oog op jullie, heb ik dit boek geschreven. Wat een zorgen, wat een twijfels kunnen er zijn. Wat een gevechten heb je in je ziel soms te strijden met al die vragen over leven, dood, de waarheid, geloof en God. Het zijn allemaal dingen die me niet onbekend zijn en ik hoop dat je iets zult hebben aan deze lessen die ik vaak met veel pijn en moeite zelf heb geleerd en je nu probeer uit te leggen aan de hand van het leven van Jozef. Mijn bede tot God is geen andere dan dat dit eenvoudige werk een middel mag zijn om je te helpen leiden op je levensweg en dat die je mag brengen aan de voeten van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus; dat je mag rusten in Zijn volbrachte werk en vol blijdschap mag zijn over wat Hij heeft gedaan.

Dank aan allen die, nadat ze dit boekje hebben gelezen, me hebben aangemoedigd om het uit te geven. Dank aan allen die me daarbij hebben geholpen in welke vorm dan ook. Boven alles, dank aan de God van Jozef en dat het alles mag zijn tot de eer en de verheerlijking van Zijn grote Naam.

*Hans van de Lagemaat
Gouda, augustus 2017*

1. Alle dingen werken mede ten goede

'En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.' (Rom. 8:28).

Dat is een tekst die we vaak maar moeilijk of helemaal niet kunnen geloven. Als alles goed gaat in ons leven, wanneer we voorspoed hebben en de toekomst ons toe schijnt te lachen, dan denken we niet aan deze tekst. Trouwens, dan hebben we God meestal helemaal niet nodig en Zijn Woord is voor ons dan even onbelangrijk. Maar als de donkere wolken zich boven ons leven samenvakken; als we moeten gaan leren wat lijden en de last van de zonde betekent en de toekomst hopeloos lijkt; als we God nodig krijgen en tot Hem gaan bidden, vaak niet meer dan schreeuwen met ons hart, hoe moeilijk is het dan om te geloven dat dit Zijn antwoord is op alle omstandigheden in ons leven: alle dingen werken mede ten goede.

Alle dingen. Niets, maar dan ook niets uitgezonderd. Ze werken mede ten goede. Dat wil zeggen: er zal een tijd komen, vroeger of later, dat we God kunnen danken voor gebeurtenissen in ons leven waar we eerst zo onder gebukt gingen. Vul ze zelf maar voor je eigen leven in. Hoe komt het dat we dit soort teksten uit Gods Woord maar zo moeilijk kunnen geloven? Dat we pas na jaren van ervaringen iets van de waarheid ervan gaan zien? Hoe komt het dat we in moeilijke omstandigheden maar zo weinig troost en vreugde kunnen hebben ondanks een almachtige God aan onze zijde; een God, Die spreekt dat alle dingen zullen medewerken ten goede?

De oorzaak ligt natuurlijk bij onszelf. Onze verwachtingen zijn zo aards. Onze gedachten zijn zo laag, dat we nauwelijks eens boven de massa kunnen uitzien. We laten ons zo verstikken door alle meningen en oordelen van de mensen om ons heen dat Gods mening en oordeel, Zijn plan met alles, voor ons verborgen blijft.

Als we ons leven van begin tot eind zouden kennen zoals God dat kent, zou het veel gemakkelijker zijn. We zouden immers zien dat alle dingen medewerken ten goede. We zouden zien welke gevolgen bepaalde gebeurtenissen zouden hebben. We zouden zien wat er zou gebeuren als we bepaalde dingen zeiden of deden. Maar dat is het nu juist. De Heere wil niet dat we wandelen in aanschouwen (zien) maar door geloof. (2 Kor. 5:7). Ons hele leven moet als doel hebben Hem te leren vertrouwen in de donkerste nachten; helemaal afhankelijk te worden van Zijn leiding; te beproeven dat Zijn Woord waar is. En om dat alles te leren, dus om Zijn eigen Naam te verheerlijken in het leven van een mens, gebruikt de Heere tegenslagen, beproevingen en lijden. Ons eigen leven kennen we niet van begin tot eind. Vaak ontdekken we pas jaren later de betekenis van bepaalde gebeurtenissen. Maar in Zijn goedheid heeft de Heilige Geest ons het leven van vele van Zijn kinderen beschreven. Hij heeft dat gedaan met het doel dat we daarin het leven van Christus, de Zoon van God leren zien, maar ook om ons in de vaak harde strijd van ons leven te laten zien hoe 'dengenen, die God liefhebben, alle dingen, medewerken ten goede', zodat we Hem gaan bewonderen en Hem gaan leren danken.

Het leven van Jozef, de eerste zoon van Jakob en Rachel, is zo'n beschrijving waar we vele lessen uit kunnen leren. In de komende bladzijden zal ik proberen daar iets over te schrijven. Misschien is het goed als je eerst in je Bijbel de hoofdstukken (Genesis 37-50) zelf doorleest met Romeinen 8:28 in gedachten.

Als we het eerste gedeelte van Jozefs leven lezen (Gen. 37:2-12) krijgen we de indruk van een verwende, misschien zelfs een beetje verwaande jongen. Iemand die nog veel te leren heeft in het leven. Maar dat is dan ook zo ongeveer het enige negatieve dat we van hem kunnen zeggen. Waarschijnlijk was Jozef een jongen die al heel vroeg de Heere leerde vrezen. Hij haatte de zonde en probeerde overal oprecht de Heere te dienen. Bij hem vinden we geen schandelijke val in de zonde zoals bij David, geen opstand tegen alle tegenspoeden in

zijn leven zoals bij Job. Daarom is Jozef misschien wel een van de beste personen in het Oude Testament in wie we iets van de Heere Jezus Christus mogen zien.

Israël (de nieuwe naam van Jakob) had Jozef lief boven al zijn andere zonen. Dat is het eerste wat er van hem staat beschreven. Jozef was pas geboren toen Jakob al oud was. Bovendien was hij de zoon van Rachel, de vrouw die hij meer liefhad dan Lea. Dat waren de redenen waarom hij meer liefde voelde voor Jozef dan voor de andere broers. En daarom gaf hij Jozef 'een veelervige rok' (v. 3), een kleed met verschillende kleuren. En daardoor was het voor iedereen zichtbaar: Jakob had Jozef lief boven alle anderen (v. 4). Jozefs leven was voorspoedig. Maar niet voor lang meer. Nog voordat Jozef maar enig vermoeden had van alles wat hem te wachten stond, zien wij al iets van de gevoelens van de broers. Donkere wolken begonnen zich samen te pakken boven het leven van Jozef. Haat! Zijn broeders haatten hem. En waarom? De Bijbel is duidelijk: 'Als nu zijn broeders zagen, dat hun vader hem boven al zijn broederen liefhad, haatten zij hem en konden hem niet vredelijk toespreken.' Hoe zeldzaam verdorven is het hart van de mens geworden dat het ruimte kan bieden aan de haat. Slechts een straaltje van Goddelijk licht in ons hart brengt gevoelens tevoorschijn waarvan we het bestaan voorheen niet eens durfden te vermoeden.

Jozef werd gehaat door zijn broeders omdat hun vader hem liefhad boven de anderen. Hier zien we in Jozef iets terug van onze Zaligmaker. Als een flauw schijnsel komen we de Geest van Christus keer op keer tegen in de Bijbelheiligen. Het is goed hierop te letten, omdat dit flauwe schijnsel ons vaak voorbereidt om het volle licht dat van de Zoon van God afstraalt te ontvangen.

Wat had de Heere gedaan om door het Joodse volk, Zijn broeders, ontvangen te worden zoals we dat in de Evangeliën lezen? Wat voor kwaad had Hij gedaan om Zich de haat van de leiders op de hals te halen? Niets. Alleen... Hij was de Geliefde des Vaders. De Vader had

Hem lief boven al Zijn broeders. En dat verwekte haat. Ook bracht Hij hun kwaad gerucht tot hun Vader (Gen. 37 : 2). Hij stelde het kwaad van de Farizeeën en de Schriftgeleerden openlijk aan de kaak. En ook zij konden Hem 'niet vredelijk toespreken'.

En wij? Als Gods Woord 'een kwaad gerucht' van ons hart en leven spreekt? Als wij Gods liefde tot de volmaakte Mens lezen? Wat doet het ons? Als onze wegen, gevoelens, geoordeeld worden? Worden we diep in ons hart vervuld met haat of ontstaat er liefde en eerbied voor dat Woord dat ons oordeelt? Een stil verlangen om dat Woord beter te leren kennen of een afkeer en een dodelijke ijver om dat Woord tot zwijgen te brengen? Kies de beste weg van deze twee. Buig je harde hart voor Hem, belijd Hem je schuld, beken Hem je zonde en vraag of Hij Zelf je verder wil onderwijzen. Een genadig en barmhartig God staat klaar om je Zijn grote wonderen in Christus Jezus te laten zien. 'Als nu zijn broeders zagen, dat hun vader hem boven al zijn broederen liefhad, haatten zij hem, en konden hem niet vredelijk toespreken.'

Verwonder je niet dat als Gods Geest in je werkt je te maken krijgt met haat. Haat van deze wereld en de overste van deze wereld, de satan. De Heere voorzegde het Zijn discipelen al: 'Indien u de wereld haat, zo weet, dat zij Mij eer dan u gehaat heeft. Indien gij van de wereld waart, zo zou de wereld het hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld.' (Joh. 15:18, 19). Alles zal in het werk gesteld worden om je van de Heere vandaan te houden. Maar onthoud waar we mee begonnen zijn: 'dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.' (Rom. 8:28). Alle dingen. Zelfs de haat van deze wereld zal God dienstbaar maken om Zijn Naam te verheerlijken. De haat van de broeders van Jozef wordt de (menselijke) oorzaak van Jozefs verhoging en het behoud van het gehele volk! Hoe wonderlijk zijn de wegen van onze God. Hoe ondoorgrondelijk is Zijn raad. Maar hoe

eeuwig zeker is de uitkomst. Zeg eens eerlijk. Iets van die wonderlijke wegen heb je toch ook in je eigen leven al ontdekt? Heb je niet alle redenen om de lofzang in je hart aan te heffen en Hem te loven en te danken in het vaste vertrouwen dat Hij je verder zal leiden?

2. Wat God bereid heeft...

'Ja, van ouds heeft men het niet gehoord, noch met oren vernomen, en geen oog heeft het gezien, behalve Gij, o God! wat Hij doen zal dien, die op Hem wacht.' (Jes. 64:4).

God heeft een onuitsprekelijk heerlijke toekomst weggelegd voor allen die op Hem wachten en Hem liefhebben. Daarvan een diep besef te hebben haalt de aantrekkingskracht uit alle wereldse vreugde, richt onze ogen op Hem, Die dit beloofd heeft en verzacht ons lijden. Op enkele plaatsen in de Schrift spreekt de Heere van een kroon: 'de kroon des levens' (Jak. 1:12), 'de onverwelkelijke kroon der heerlijkheid' (1 Pet. 5:4), en 'de kroon der rechtvaardigheid' (2 Tim. 4:8). Een kroon voor hen die Hem liefhebben, of die Zijn verschijning hebben liefgehad.

Ook aan Jozef was een kroon beloofd. We lezen dat in Genesis 37:5-11. Jozef had gedroomd. Hij had Goddelijke openbaringen van de Heere God gehad. Toen hij zijn twee dromen aan zijn broers vertelde, begrepen zij ook meteen de uitleg ervan. De schoven van de broers bogen voor de schoof van Jozef. Eens zou Jozef over hen regeren. Dat was de uitleg van die droom. Dat hadden ze goed begrepen. De zon, de maan en elf sterren bogen zich voor Jozef neder. 'Zullen wij dan werkelijk allemaal voor jou buigen, Jozef?', was de vraag van zijn vader. Ook hij had de droom onmiddellijk begrepen.

Een rijke belofte voor Jozef. Een belofte gedaan door de Allerhoogste Zelf. Door een God, 'Die alle dingen werkt naar de raad van Zijn wil' (Ef. 1:11). Het stond onwrikbaar vast. Eens zou Jozef verhoogd worden en een plaats innemen ver boven zijn vader, moeder en zijn broeders. Er was een kroon weggelegd voor Jozef.

Het zullen voor Jozef wonderlijke dromen geweest zijn. In stilte zal zijn hart verheugd geweest zijn over zo'n rijke toekomst. En iets van zijn blijdschap klinkt door in zijn woorden toen hij de dromen aan zijn broers en aan zijn vader vertelde.

Maar... de kroon mocht hem dan wel beloofd zijn, hij had hem nog niet. En ongetwijfeld zal Jozef zich heel veel hebben afgevraagd hoe de Heere God Zijn Woord waar zou gaan maken in zijn leven. Hoe moest het verder?

Jozef ging levenslessen leren. De weg naar de kroon is de weg van het kruis. De weg naar het licht is de weg door de duisternis. De weg naar de heerlijkheid is de weg van het lijden. De weg naar het Leven is de weg door de dood. Lees de Schrift en leer die grote waarheid die door de hele Bijbel is heen geweven. Zie op ons grote Voorbeeld; 'Hij heeft Zichzelve vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden. En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelve vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot de dood, ja, de dood des kruises. Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven alle naam is; opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen alle knie dergenen, die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn. En alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid Gods des Vaders.' (Fil. 2:7-11).

Dat was de weg van Christus. Hij bewandelde die weg voor de Zijnen. En Hij werkt die weg in de Zijnen. Opdat zij Hem gelijkvormig zouden zijn (Rom. 8:29). Dat is de les die Jozef zou gaan leren. En wij zouden er wijs aan doen die les uit het leven van Jozef zelf te leren. 'Zalig is de man, die verzoeking verdraagt; want als hij beproefd zal geweest zijn, zal hij de kroon des levens ontvangen, welke de Heere beloofd heeft dengenen die Hem liefhebben.' (Jak. 1:12). Eerst de beproeving en dan de kroon. Wacht op Hem en Hij zal je grote wonderen doen zien. Jozef ging naar zijn broers en vertelde hun zijn droom, van God gekregen. En toen? Blijdschap bij die mannen? Vergeet het maar. 'Daarom haatten zij hem nog te meer.' (Gen. 37:5). 'Zo haatten zij hem nog te meer, om zijn dromen en om zijn woorden.' (v. 8). 'Zijn broeders dan benijdden hem.' (v. 11).

‘Zult gij dan ganselijk over ons regeren; zult gij dan ganselijk over ons heersen?’ Eeuwen later zou Mozes precies dezelfde ontvangst van zijn broeders ontvangen: ‘Wie heeft u tot een overste en rechter over ons gezet?’ (Ex. 2:14; Hand. 7:35). Hoe indringend doen deze woorden ons denken aan de ontvangst die Christus onze Heere kreeg van Zijn eigen broeders, het Joodse volk. Hij kwam als de Messias, de Koning der Joden (Mat. 2:2; 27:37). Maar ach, de hardigheid van hun hart: ‘En Zijn burgers haatten Hem, en zonden Hem gezanten na, zeggende: Wij willen niet, dat deze over ons koning zij.’ De duisternis van hun verstand: ‘Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.’ (Joh. 1:11).

Zo verging het ook Jozef. Maar de Heere werkte in zijn leven Zijn onveranderlijke raad uit. Zijn broeders zouden buigen. En zo zal het Christus vergaan. Nu verworpen door het Joodse volk. Maar het deksel zal worden weggenomen. Zij zullen buigen. (2 Kor. 3:15, 16).

Leer hier trouwens nog een les uit. Zijn volk verwerpt Hem als hun Koning. En wat betekent dat voor dat volk? Lijden. Ze zoeken de rust en de vrede in hun eigen godsdienst, en gaan aan DE Godsdienst, de Heere Jezus Christus voorbij. En zie de geschiedenis van dat volk de eeuwen door: bloed en tranen.

En jij? Zolang je rust en vrede zoekt in je eigen geloof, in je eigen gebeden, in je eigen godsdienst dan zul je die niet vinden. Maar wat een onuitsprekelijk geluk is het als Hij je in Zijn Woord verschijnt in al Zijn heerlijkheid! Als je ziet dat Hij alles heeft volbracht, waarop jij alleen van harte amen hoeft te zeggen. Wanneer Hij je leert te buigen aan de voet van het kruis. Zoek die vrede, die blijdschap die nimmermeer vergaat. Hoe hard je hart soms ook mag schijnen; hoe opstandig je gedachten soms ook zijn; hoe duister je verstand soms ook mag lijken: Hij, Die een goed werk in je leven is begonnen zal dat zeker voleindigen (lees Fil. 1:6).

Tenslotte Jakob, Jozefs vader. Wat lezen we van hem toen zijn geliefde zoon hem zijn droom vertelde? 'Doch zijn vader bewaarde deze zaak.' (Gen. 37:12). Hij begreep de droom. Hij bestrafte Jozef uit onbegrip. Maar de woorden bleven haken in zijn hart. Hij bewaarde deze zaak. Veel dingen in de Bijbel kunnen moeilijk te begrijpen zijn voor ons. Zeker waar het het lijden, de dood en de opstanding van de Heere betreft. Onmogelijk kan het lijken om daarin onze zaligheid te zien. Zo was het ook voor Maria, Zijn moeder. Toen Hij op twaalfjarige leeftijd tot haar sprak: 'Wist gij niet, dat Ik moest zijn in de dingen Mijns Vaders?' (Luk. 2:49), toen begreep zij ook niet wat dat te betekenen had. Maar we lezen wel van haar dat zij al deze dingen in haar hart bewaarde. (v. 51). Wat een bijzondere dingen waren er tegen Maria over haar Zoon gezegd. Al bij de aankondiging van Zijn geboorte (Luk. 1:26-38), en net na Zijn geboorte (Luk. 2:25-38). Hoe wonderlijk moet het bezoek van de herders voor haar geweest zijn. Om maar niet te spreken van de wijzen uit het oosten, die zich nota bene voor het kleine Kindje neerbogen en allemaal dure geschenken aan Hem gaven. Veel van dit alles kon Maria niet begrijpen. Maar toch..., ze bewaarde al deze dingen in haar hart. En later, jaren later heeft zij alles begrepen.

Laat dat ook in jouw leven zo zijn. Het is onmogelijk om alles in één keer te begrijpen. De Heere is een wijze Leermeester. Hij leidt je stap voor stap. Langzaam, maar zeker. Als Hij spreekt van de heerlijkheid van Zijn Zoon aan Zijn rechterhand, bewaar dan die woorden in je hart vol verlangen om die Heerlijkheid te mogen zien. Als Hij spreekt over die wonderlijke gebeurtenis van de opstanding en je kunt nog niet begrijpen wat dat met jouw leven te maken heeft, bewaar het in je hart tegelijk met de overtuiging dat Hij je de kracht van Zijn opstanding Zelf zal doen ervaren. En dan de kruisiging. Hij, de Onschuldige voor de schuldigen. Bewaar ook dat in je hart met het besef dat daar, ja, daar alleen, betaald is voor de zonde. Dat daar alleen de vrede is te krijgen, voor ieder vermoeid en gekweld hart. Als je

twijfelt, twijfel dan aan je eigen wijsheid, maar nooit aan de wijsheid van de prediking van het kruis. (1 Kor. 1:17-31). Als je wanhoopt, wanhoop dan aan je eigen kracht om ook maar iets voor Hem te doen, maar wanhoop nooit aan Zijn genade in Christus Jezus.

3. Zie, ik kom om Uw wil te doen, o God

'En zij zeiden de een tot de ander: Ziet, daar komt die meesterdromer aan! Nu komt dan, en laat ons hem doodslaan, en hem in een van deze kuilen werpen; en wij zullen zeggen: een boos dier heeft hem opgegeten; zo zullen wij zien, wat van zijn dromen worden zal.' (Gen. 37:19, 20). Woorden vol minachting en haat gesproken door de broeders van Jozef. Hoe diep moet hun haat en afkeer van hem geweest zijn, dat zij hem zelfs wilden doden. Maar hun haat richtte zich niet alleen tegen Jozef maar vooral tegen het door God gesproken woord. Ze hadden zich vast in hun hart voorgenomen nooit te zullen buigen voor Jozef en daarmee ook voor hetgeen God sprak. Ja, ze dreven er zelfs de spot mee: 'ziet, daar komt die meesterdromer aan!' Ja, daar kwam Jozef aan. Zijn vader had hem opgedragen zijn broers op te gaan zoeken. Hij wilde graag weten hoe het met hen ging. En Jozef moest de boodschap over gaan brengen. En Jozef ging. Zonder tegenspreken. 'Zie, hier ben ik!' (v. 13).

Nou, is dat dan zo verwonderlijk, dat hij zo gewillig aan het verzoek van zijn vader gehoorzaamde? Was het niet een kleine moeite? Ik kan je ook een andere vraag stellen. Zien we hier juist niet een groot wonder van zelfverloochening? En zien we hier in het leven van Jozef niet weer de Geest van Christus blinken?

Zou Jozef niet bang geweest zijn? Bang om de veilige plaats bij zijn vader te verlaten en zijn broers die zo'n hekel aan hem hadden op te gaan zoeken? Jozef had die haat immers wel gevoeld en gemerkt. Ze staken hun afkeer van hun jonge broer met zijn dromen niet onder stoelen of banken. Zij konden hem niet vredelijk toespreken.

Zou Jozef zich niet eenzaam gevoeld hebben daar in die grote uitgestrekte velden? En dan zo vol van angstige voorgevoelens over hoe zij hem nu weer zouden ontvangen.

En toch, hij ging. Zonder tegenspreken. Vrijwillig. 'Zie, hier ben ik.' En wat een moeite deed hij om hen te vinden. Het zou toch gemakkelijk

voor hem geweest zijn, toen hij in Sichem kwam, om terug te keren en tegen zijn vader te zeggen: Ik kan ze niet vinden. Ze zijn ergens anders. Maar nee, hij bleef 'dwalende in het veld' (v. 15) totdat hij wist waar zij waren.

Wat een verschil tussen Jozef en zijn broers. De een vol zelfverloochening en opzoekende liefde, de anderen vol haat en afgunst.

Zie je in dit stukje van Jozefs leven niet iets van de eerste komst van de Heere Jezus Christus tot Zijn broederen weerspiegeld? En misschien ook wel iets van je eigen leven?

Lees Mattheüs 21:33-46 eens. Je leest daar de gelijkenis van de boze wijngaardeniers. Een zekere 'heer des huizes' plantte een wijngaard. Hij zette een tuin (= een muur) daaromheen, en groef een wijnpersbak daarin en bouwde een toren. Hij verhuurde die aan de landlieden en ging vervolgens weg. Hij reisde naar het buitenland. (v. 33). De heer des huizes is de HEERE. De wijngaard is Israël, het land en het volk. De muur, de wijnpersbak en de toren zijn de inzetten die de HEERE aan Zijn volk gegeven heeft. De landlieden zijn de geestelijke leiders van het volk.

De heer des huizes deed dit natuurlijk niet voor niets. Hij verwachtte vruchten van die wijngaard. Zo verwachtte de HEERE vruchten van bekering, aanbidding en hartelijke lofprijzing van Zijn volk.

En om die vruchten te ontvangen zond de heer des huizes zijn dienstknechten tot de landlieden, de een na de ander. (v. 34, 35). Deze dienstknechten kunnen we vergelijken met de profeten. De profeten van Israël bestrafden voortdurend het kwaad en riepen op tot bekering, terugkeer tot God, de God van hun vaders Abraham, Izaäk en Jakob. Ook de leiders, of beter gezegd: juist de leiders werden daarbij niet ontzien. Die leiders, vol van eigengerechtigheid, stopten hun oren toe voor de boodschap die de profeten brachten en ze sloten daarmee hun oren voor Gods Woord zelf. (Wij zijn toch Gods volk? Wij hebben toch geen bekering nodig? Wij doen toch alles goed?) De

profeten werden verworpen (Mat. 21:34, 35). En daarmee werd Christus al voor Zijn komst door het volk verworpen. We lezen immers dat de Geest van Christus in de profeten was? (1 Pet. 1:10, 11).

Tenslotte zond de heer des huizes zijn zoon. (v. 37). Een zoon die hem lief was (Mark. 12:6). Ook die zoon kwam vruchten ontvangen. Het is bijna onnodig om te vertellen wie die zoon in deze gelijkenis voorstelt. De Heere Jezus Christus kwam om vruchten bij het volk van God te halen. 'Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen' (Mat. 4:17) was Zijn prediking. Maar Hij ontving een nog smadelijker behandeling dan Zijn voorgangers, de dienstknechten de profeten: 'maar de landlieden, de zoon ziende, zeiden onder elkander: Deze is de erfgenaam, komt, laat ons hem doden, en zijn erfenis aan ons behouden. En hem nemende wierpen zij hem uit buiten de wijngaard, en doodden hem' (Mat. 21:38, 39).

Zie je de overeenkomsten met de geschiedenis van Jozef?

Jozef werd door zijn vader naar zijn broers gezonden met een boodschap. De Heere Jezus werd door Zijn Vader naar Israël gezonden; eveneens met een boodschap: met het Evangelie van het Koninkrijk. De broers waren vast van plan om – koste wat het kost – Gods raad te verijdelen. Nooit zouden zij buigen voor hun jongere broer. Israël heeft eveneens de raad Gods verworpen. Het was en is vast van plan om nooit voor de Man uit Nazareth te buigen. Jozef werd ontvangen met haat, dodelijke haat. En dat was ook de ontvangst die Christus van Zijn broeders ontving.

Ligt er voor jou nog een les in deze geschiedenissen? Zeg eens eerlijk: Is jouw hart erg veel anders dan dat van de landlieden in de wijngaard? Of van het Joodse volk? Of van de broers van Jozef? Buigt jouw hart gemakkelijk voor het Woord dat spreekt dat Hij, Christus Jezus, eens Koning zal zijn en dat alle knie dergenen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn zich zou buigen in de

Naam van Jezus? (Fil. 2:10). Alle knie, dus ook de jouwe. Niet goedschiks dan kwaadschiks.

Is er plaats voor de Christus Gods? Voor Hem, bij Wie alleen plaats is voor Zijn eigen werk? Voor Hem, bij Wie jij al je eigen gebeden, godsdienst en 'goede werken' moet verliezen? Is Hij de Christus Die je zoekt?

Wees dankbaar als je met een oprecht hart kunt zeggen: Wat zijn dat, 'mijn eigen gebeden?' Ik kan helemaal niet bidden, al zou ik het willen. En wat mijn godsdienst betreft: ik ben eerder in opstand tegen God dan dat ik Hem dien. En laten we over goede werken maar helemaal niet beginnen.

Waarom moet je hier dankbaar voor zijn? Omdat het betekent dat je je eigen gerechtigheid aan het verliezen bent en dat er plaats komt voor Gods gerechtigheid.

Het betekent niet dat je met zulke gevoelens tevreden moet zijn. Natuurlijk niet. Wees pas tevreden als je Hem hebt leren kennen.

Hij sprak ook tot Zijn Vader in volmaakte gehoorzaamheid: 'Zie, hier ben Ik'. Hij ging ook in gehoorzaamheid aan de wil van Zijn Vader Zijn broeders opzoeken ondanks de behandeling die Hem te wachten stond.

'Zie, Ik kom om Uw wil te doen o God!' (Heb. 10:7-9).

'In welke wil wij geheiligd zijn, door de offerande des lichaams van Jezus Christus, eenmaal geschied.' (Heb. 10:10).

Wees bang voor je eigen wil en zie op de Zijne.

Haat iedere opstandige, vijandige gedachte over de Heere Jezus Christus, die er in je hart opkomt.

Vraag Hem je gedachten te leiden en tot Zijn gehoorzaamheid te brengen.

Tenslotte: 'zo zullen wij zien, wat van zijn dromen worden zal'. Dit was de spottende taal van de broers. Maar, o, wat een dwaze taal! Ja, inderdaad ze zouden het zien. En hoe! God spreekt de waarheid. Bij Hem zijn er geen leugens. Hij had Jozef een rijke toekomst beloofd. Hij